

[Justitsministeren]

Jeg vil også give tilsagn om at medvirke til, at disse hovedprincipper bliver gennemført, men der er jo nok nogle steder – det fremgik også af debatten – hvor vi skal overveje, på hvilken måde det skal gennemføres.

Jeg deler helt den opfattelse, som hr. Tommy Dinesen gav udtryk for, at den interesse, der er for buskørsel i udlandet, de mange af vore landsmænd, der deltager i kørsel til udlandet, giver os en forpligtelse til at sørge for, at bestemmelserne er i orden, og at de overholdes, og at man kan være nødt til at gå langt for at sikre deres overholdelse, bl.a. således at koncessionen kan fratages de pågældende. Men som jeg sagde før, er det jo til syvende og sidst et domstolsspørgsmål, hvordan man vil vurdere, hvad der har været skyld i det uheld eller den overtrædelse af bestemmelserne, der kan have været tale om.

Det er jo et beslutningsforslag, der vedrører flere ministerier, foruden justitsministeriet ministeriet for offentlige arbejder og arbejdsministeriet. Når vi har ment, at det var rigtigt, at det var mig, der besvarede beslutningsforslaget, skyldes det, at vi i og for sig forudsatte, at forslagsstillerne betragtede det færdselssikkerhedsmæssige som det mest afgørende. Derfor har det for os været naturligt, at det var den minister, der har med færdselssikkerheden at gøre, nemlig justitsministeren, der svarede på beslutningsforslaget. Men under den udvalgsbehandling, der skal finde sted – og jeg forstår, den skal finde sted i arbejdsmarkedsudvalget – vil der jo blive lejlighed til at gå ind på de øvrige spørgsmål.

Jeg forstod, at hr. Taanquist navnlig havde spørgsmål at rette til arbejdsministeren, hvor jeg synes, det vil være rigtigt, at det sker i form af et samråd i arbejdsmarkedsudvalget, så arbejdsministeren nærmere kan tage stilling til de spørgsmål, som hr. Taanquist har.

Tilbage er kun en enkelt ting, som vist også bedst kan klares i udvalget. Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte, om der ikke var problemer med mobiltelefoner, når de kom på den anden side af grænsen. Det er der, og det har også noget at gøre med forskellige typer o.lign. Der arbejdes på det, også inden for EF, men formentlig også på anden måde, fordi det jo er utilfredsstillende, at disse telefoner ikke kan virke, når man kommer uden for landet. Men jeg synes altså også, at det er

et spørgsmål, der kan være grund til at få uddybet nærmere i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brønsted):

Jeg foreslår at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomiske midler til forskning i sygdommen AIDS.

Af Agerschou (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 20/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen kan ikke støtte det forslag, der foreligger, men til gengæld kan jeg oplyse, at regeringen vil støtte det forslag, der er kommet fra statens lægevidenskabelige forskningsråd om ekstra 6 mill. kr til AIDS-forskning.

AIDS er jo en farlig og dybt alvorlig sygdom, ikke blot for de mennesker, der bliver ramt, men også fordi en mangelfuld bekæmpelse kan få konsekvenser for hele folkesundheden. Derfor har indenrigsministeren også igangsat en kampagne for øget information både generelt til befolkningen og navnlig naturligvis til de særlige risikogrupper. Kun gennem dette præventive arbejde vil vi have et grundlag for en tidlig og effektiv indsats mod sygdommen. Forslagsstillerne har ret i, at her kan indsatsen naturligvis ikke standse. Forskning i de forskellige aspekter